

Fitch manté com a bo porqueria l'emissió per finançar el Castor

L'agència de qualificació creditícia preveu que l'executiu de Rajoy es pronunciarà sobre el projecte abans del mes de novembre

AGÈNCIES

L'agència de qualificació creditícia Fitch manté en perspectiva negativa -BB+ o bo porqueria- l'emissió de bons de 1.400 milions d'euros llançada per finançar el projecte Castor davant la «incertesa» sobre les possibles compensacions per part de l'Estat després que l'empresa promotora, Escal UGS, presentés la renúncia formal a la concessió.

Fitch entén que aquesta sol·licitud, aprovada pels inversors i el Banc Europeu d'Inversions -que va aportar 500 milions d'euros públics en l'operació-, no esvaeix els dubtes sobre el retorn dels diners. En aquest sentit, espera que el govern espanyol es pronunciï sobre la renúncia i possibles compensacions de la inversió en un termini màxim de tres mesos.

La renúncia a la concessió, assegura Fitch en un comunicat, no significa automàticament l'incompliment dels compromisos financers, però el silenci del govern espanyol sobre el possible règim de compensacions a ACS, la companyia que controla la promotora amb dues terceres parts, continua plantejant molts dubtes sobre el retorn dels bons.

L'agència assegura que el repagament dels bons s'haurà de fonamentar en aquest règim compensatori, que qualifica de «no provat». També recorda que ACS hauria d'efectuar el prepagament parcial en el cas que la compen-

Imatge de la plataforma marina Castor. FOTO: JOAN REVILLAS

sació acordada no fos suficient per garantir el retorn periodificat dels bons als seus tenidors, previst durant 21 anys i mig, amb venciments semestral fins al 2034.

En aquest cas, recorden, es podrien utilitzar els 200 milions d'euros que el BEI -a banda de la compra de 300 milions en bons- va posar en una línia per garantir la liquiditat de l'operació.

Així, les coses, l'evolució de la perspectiva negativa dels bons del Castor depèn ara del temps que trigui a pronunciar-se el govern espanyol sobre els termes de la compensació: la quantitat total, la periodificació i les parts responsables del pagament.

En qualsevol cas, adverteix que si la renúncia i els termes de la compensació no s'aproven abans del 20 de novembre, la da-

ta límit que Escal UGS va fixar per posar en marxa el magatzem de gas, el ràting podria passar a ser negatiu. Això, afegeixen, podria repercutir negativament sobre ACS, que s'hauria de fer càrrec del pagament semestral previst el 30 de desembre, de 61 milions d'euros -quota i interessos.

Amb tot, Fitch veu poc probable que la companyia que presideix Florentino Pérez s'hagi d'acabar fent càrrec de retornar el total de l'emissió de bons.

Consideren, de fet, que si el govern espanyol s'acaba pronunciant abans del 30 de novembre, ACS només hauria d'assumir un pagament «parcial» si la compensació estatal no resultés suficient per cobrir els 1.400 milions d'euros durant el termini de 21,5 anys o per garantir el retorn fins que aquesta indemnització es fes efectiva.

D'altra banda, el Consell Valencià de Cultura -organisme assessor de la Generalitat Valenciana- ha fet públic l'informe de la Comissió de Ciències en el qual recomana la «suspensió definitiva» del Castor per la «íntima relació» entre la seva activitat i els més de mil terratrèmols registrats des del setembre de 2013.

L'OPINIÓ DE LES ORGANITZACIONS ECOLOGISTES

Cap indemnització i desmantellament

■ Les organitzacions ecologistes contràries al projecte Castor exigeixen voluntat política al Govern espanyol per explorar i portar fins a les últimes conseqüències la porta entreoberta que va deixar el Tribunal Suprem per anul·lar el dret a la compensació d'ACS, evitant que sigui ciutadania qui assumeixi el pagament de cap dels deutes generats pel

projecte Castor. Les organitzacions defensen que no s'ha de pagar el deute del projecte Castor, no s'ha d'indemnitzar a Escal UGS, i s'ha de desmantellar immediatament les instal·lacions a càrrec de l'empresa.

Apunten que sobre la taula hi ha diversos escenaris que implicarien que la ciutadania hagués d'assumir el cost de la indem-

nització com la creació d'un 'banc dolent' de l'energia per aparcar aquest actiu, el pagament de la indemnització a través de la factura del gas o dels pressupostos generals de l'Estat, o fins i tot la nacionalització de les instal·lacions. «No asseguren la fi dels perills ambientals, socials i financers d'aquest projecte», conclouen.